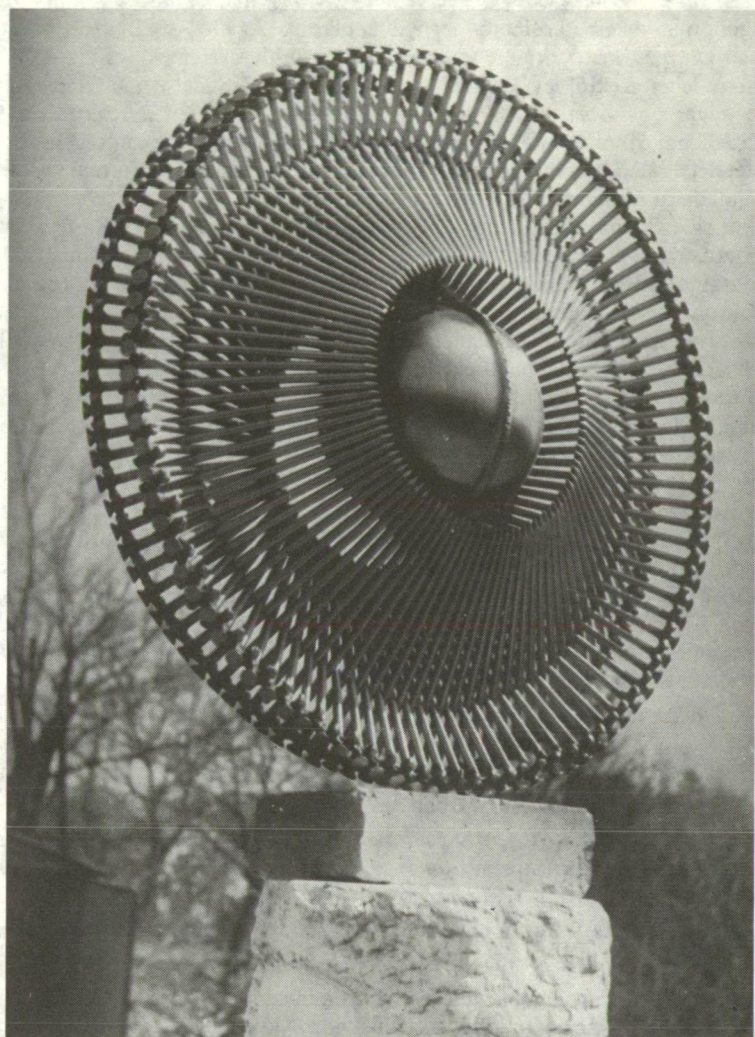

mára nem irodalmi, hanem gondolati, katarzist keltő magot teremteni. Nem irodalomból merítettem, hanem a közép-kelet-európai népek megmaradni akarásából. A múltat — térben és időben — a huszadik századba vezetem. A történelmi mag hiteles, de Dózsa és Krisztus, Pe-

NAPISTEN RENDJE

tőfi és a madéfalvi áldozat sorsa végső soron közös, napjaink félelmeit is hordozza. Dózsa és Petőfi egyéni tragédiája minden áldozat tragédiája, forradalmaiknak bukása minden más forradalom bukása.

— *Művészeted három, jól megkülönböztethető részre oszlik. Az elsőbe tartoznak az úgynevezett „monumentális” szobrok (Tűzes trónon, Kolozsvári Krisztus, Petőfi halála stb., és én idesorolnám Móricz, Ady, Bartók és Petőfi szobrait is), a másodikba az absztrakt mű-*